

116 SIDOR TRÄNINGSTIPS, INSPIRATION OCH TEKNIK!

TESTAT
6 LAMPOR FÖR
MÖRKERCYKLING

ALLT OM MTB

NR 4-2014 • 99 KR
• NOK 119

TESTAT

4 29" HARDTAILS
för under 20 000
kronor under luppen

INTERVJU

CECILIA THOMASSON

Vi har träffat dubbla
världsmästarinnan

Ställ in cykeln rätt och bli
KUNG PÅ STIGEN

RESOR: Öresund till Östersjön offroad

MEKA: Så rätar du ett skevt hjul

DOKUMENT: Dämpningens historia

TÄVLING VÄRLDENS TUFFASTE LÅNGLOPP

En snygg detalj är den färgmatchande Prologosadeln.

Med ett tredelat vevparti är det tätt mellan växlar men de latta blir onödigt latta.

BH ULTIMATE RC

Pris: 17 599 kr XCE, XCO, XCM - oavsett vad det står i kalendern är det här ett effektivt vapen

PLUS

Snygg design och en geometri som bjuder in till fartfyllda turer.

MINUS

Onödigt med tredelat vevparti

KÖP OM

Du vill ha testets mest mångsidiga cykel som lämpar sig bra både för cross country och långlopp.

Sverige är ordvitsarna kring det spanska cykelmärket BH (initialerna på grundaren Beistegui Hermanos) många men det ändrar inte på det faktum att det här är riktigt bra cyklar. BH Ultimate RC är en cykel med inspiration och inslag från deras värsting "Ultimate", ramen som bland annat Julie Bresset och Maxime Marotte tävlar på. Då man utvecklade den här ramen använde man liknande geometri i baktriangeln som på landsvägs cyklarna för att få en cykel som är effektivare på snabbåkra och jämna underlag. Ultimate RC är liksom Lapierre tillverkad i kolfiber och har en tilltalande design. Den är riktigt grov kring både styr- och vevlager vilket gör att den ser ut att väga massor, en tanke som försvinner snabbt då man lyfter

cykeln. Ramen har gott om utrymme kring bakhjulet vilket gör det enkelt att hålla den ren. Vajrarna går i höljen på undersidan av diagonalröret hela vägen bak till respektive växel, bromsslängan till bakhjulet och bakbromsen likaså. De sitter kanske lite oskyddade från framhjulssprut och det fastnar en del smuts men eftersom vajrarna går i heldragna höljen tar de ingen skada. Ramen kring vevlagret och det koniska styrhuvudet är som sagt riktigt grov och något flexande går inte att frambringa, inte ens under de hårdaste påfrestningarna.

Rock Shox-gaffeln gör effektivt sitt jobb och den enkla lock-uten från styret sviker inte. Till skillnad från Rock Shox-gaffeln på Rosen så har inte den här en 15 mm genomgående axel utan en vanlig snabbkoppling. Liksom på de andra

cyklarna med snabbkoppling hade vi gärna sett en 15 mm genomgående axel även här, även om gaffelbenen på Rock Shox-gaffeln tycks vara styvare än de på Foxgaffeln. Även bakhjulet fästs med en 135 mm snabbkoppling, ramen är dock så pass styv att det knappast behövs någon grövre axel än så.

Cykeln har komponenter av den klass man kan förvänta och önska sig i den här prisklassen. Bakväxeln är en Shimano XT, framväxeln är en SLX och de båda manövreras med Deore-reglage. Växlarna fungerar bra och även om kedjan rasslar och slår en del så är det aldrig några tendenser till kedjehopp, något som annars inträffar då och då på tredelade vevpartier. Den har liksom de andra en 180 mm bromsskiva framtill och en 160 mm i akterskeppet.

GEOMETRI SOM GER EN TOKIGT ROLIG CYKEL

Shimanobromsarna kräver några minuters inkörning men när detta är gjort så funkade det utmärkt att enbart låta ett finger greppa bromshandtaget.

Det här är den cykeln i testet där man kommer åt den högsta utväxlingen. Med kedjan på 40 klingan i fram och 11 i bak så går det att trampa bra även om cykeldatorn visar 55 km/h, en utväxling som skulle uppskattas stort på snabbåkta långlopp. Mellanklingan med sina 30 tänder är också användbar och är tillsammans med 11-36 kassetten ett bra komplement när det blir mer tekniskt och en hel del upp och ner. Minstingen med sina 22 tänder är däremot i det närmaste helt onödigt. På kul testades den lättaste utväxlingen 22-36 men rätt omgående ändrade vi uppfattningen om att det skulle ligga något kul i det. Med den utväxlingen rullar hjulet knappt 3/4 av ett varv för varje varv man trampar. Det blir med andra ord ett väldigt trampande! Det är såklart frivilligt att använda minstingen men vi hade alla gånger kunnat offra den och istället fått en lägre Q-faktor och sparat några gram.

Styret har några millimeters rise och är tillsammans med styrstammen och sadelstolpen tillverkade av BH själva. De är tillverkade i aluminium och fyller sin funktion till fullo. Högst upp på sadelstolpen sitter en Prologosadel med matchande färger, en trevlig detalj!

Hjulen väger en del, framförallt med de hyfsat tunga däcken som sitter på i originalutförandet. De höll sig spikraka under testet, är stadiga och flexar inte nämnvärt under hård belastning.

Känslan

Redan från första tramptagen får man en känsla av att det här är en cykel som lämpar sig bra för tävlande. Ramgeometrin gör den väldigt snabb och direktstyrd och det känns som att den här cykeln verkligen går att växa i. Man tar sig med lätthet fram längs snabba stigar och även i de allra brötigaste partierna känns den smidig, nästan likt en ram med mindre hjul. Det ska tilläggas att vi ändå testade cykeln med den styrstamskonfigurationen som bilderna visar. Skulle man vända styrstammen

nedåt och på så sätt få ner och fram vikten en del skulle den sannolikt bli ännu mer direktstyrd.

Att det här är testets tyngsta cykel märks inte av annat än när man hänger upp den på vågen. Spanjorerna har verkligen lyckats med geometrin och den där långsam- och klumpigheten som 29-tummarna så ofta har finns inte överhuvudtaget. I en del riktigt branta uppförsbackar och snabba accelerationer märker man av vikten och där skulle man nog kunna vara snabbare med någon av de andra cyklarna i testet.

Det här var första gången under-teknad körde med Michelin Country Grip däcken. De grova nabbarna på kanterna kanske väger en del men de ger tillsammans med de stora hjulen ett imponerande fäste. Även om man försöker provocera fram ett släpp så består fästet.

Vill man hitta något att gnälla på så kan man ju även här nämna vevpartiet med sitt kanske onödigt stora spann. Varför man lever kvar i tredelade vevpartier är lite utav ett mysterium!

SLUTOMDÖME

Samtliga cyklar som testats har gett roliga och givande träningspass. Varje cykel har självklart både för- och nackdelar och de olika modellerna lämpar sig olika bra beroende på vilken typ av cykling man utövar. På ena sidan har vi Specializeden som tack vare egenskaper som rapphet, stötdämpare och utvaxling är den cykeln i testet som kanske lämpar sig bäst för cross country. Kikar man på Rosen så är den istället bättre lämpad för långloppen. Framgaffelns suveräna lösning är skön i långa klättringar och på de långa, snabbakta partierna. Någonstans hyfsat mitt emellan skulle man kunna placera Lapierrén. Den fungerar suveränt för långlopp och hyfsat för cross country som den kommer. Dock skulle en inte alltför kostsam uppgradering av hjulen med tillhörande däck lyfta den här cykeln inte bara ett snäpp.

Så... Vilken cykel ska man välja? Om man ska köra någon

typ av testvinnare skulle vi ändå säga att BH:n är den som drar det marginellt längsta sträet, mycket tack vare att geometrin gör det här till en så pass rolig och livlig cykel. Den har inte testets bästa komponenter, de finner man istället på vår tysktalande deltagare Rose som är ett extremt prisvärt köp. Den drar hyfsat jämt med fransosen Lapierrés snygga design och komfortabla kolfiberram. Sen har vi amerikanen Specialized som med sin livliga karaktär är med långt in på upploppet. Dock så drar BH:n ifrån och det är mycket tack vare den lock-out och den lite tyngre utvaxlingen som amerikanen saknar och vi får således en spanjor först över mållinjen. BH:n är en cykel som fungerar bra till nybörjaren som för första gången upptäcker glädjen med att cykla i skogen, samtidigt som den alla gånger skulle kunna hävda sig bra i elitklassen på både cross country och långlopp.

